

BOEK BESPREKING

Natuurbeheer

Men mag stellen dat het lang heeft geduurd vooraleer er in België een boek verscheen met natuurbeheer als onderwerp. Het werk is te danken aan de onvermoeibare inzet van redacteur Martin Hermy, die de bijdragen van 21 mede-auteurs in een overzichtelijk en leesbaar geheel wist te gie-ten. Het is niet zomaar een leesboek, maar een naslag-werk, dat een handleiding vormt voor iedereen die met de natuur is begaan. Het grootste deel van het boek is gewijd aan het beheer van verschillende biotopen, waar-bij de relatie tot de omgeving wordt beschreven en de ver-scheidenheid in levensge-meenschappen wordt uitge-diept. Het toont hoe men de diverse habitats kan onder-houden, rekening houdend met de omgevingsinvloeden, beheerstechnieken en onder-linge verbanden. Tussen de hoofdstukken zijn talrijke in-termezzo's ingelast, waarin specifieke vragen in detail worden beantwoord en stel-lingen aangebracht. Het boek 'Natuurbeheer' is een bruik-baar en goed ogend docu-ment, uniek in zijn soort en een welkome verrijking van de op ons land afgestemde vakliteratuur.

Dirk Criel

Hermy, M. (Redactie), 1989. Na-tuurbeheer. Hardback, rijk geillu-streerd. Prijs : 1.375 frank, pp 224. Van de Wiele, Brugge.

Whittet monografieën

De onderstaande drie boekjes vormen een onderdeel van een reeks monografieën over

NATUURBEHEER
Martin Hermy

inheemse dieren. De auteurs zijn zorgvuldig uitgezocht en weten een veelheid aan gege-vens op een overzichtelijke en leesbare manier voor te stellen. Jammer genoeg zijn de boekjes niet vrij van schoonheidsfoutjes en de ge-dwongen oppervlakkigheid sticht soms verwarring. Men stelt dit euvel vooral vast bij het boekje van Sleeman, waarin niet minder dan vier soorten aan bod moeten ko-men. Een manco dat niet al-leen voor deze boekjes geldt, maar dat het merendeel van de Engelse natuurliteratuur ontsiert, is de te Brits geörien-terde benadering van het on-derwerp. Dit blijft hun goed recht, maar het benadeelt wel de Europese lezer die vaak op de Engelse vakliteratuur is aangewezen. Zo zal de Vlaamse of Nederlandse le-zer zich weinig met de stads-vossen geconfronteerd zien, hoewel deze cultuurvolger ook bij ons in de randsteden in opmars is. Ook is het niet verwonderlijk dat bij de mar-ters de steenmarter ont-breekt, want Groot-Brittan-nië kent alleen maar boom-marters. Diverse aspecten van het gevarieerde roofdier-

leven komen aan bod in tal-rijke hoofdstukjes, die door-gaans niet langer dan enkele bladzijden zijn. Voortdurend worden de bladzijden opge-vrolijk met, niet in elk boekje even goed geslaagde, pente-keningen en cartoons. Als in-leiding voor in roofdieren ge-ïnteresseerde lezers vormen deze boekjes een aanrader, maar meer dan een kennis-making is het niet.

Dirk Criel

Harris, S., 1986. Urban foxes. Hardback, rijk geïllustreerd. Prijs f 7,95., pp 128. Whittet Books, London (GB).

Sleeman, P., 1989. Stoats & weasels, Polecats & martens. Hard-back, rijk geïllustreerd. Prijs f7,95., pp 119. Whittet Books, London (GB).

Clark, M., 1988. Badgers. Hard-back, rijk geïllustreerd. Prijs f6,95., pp 128. Whittet Books, London (GB).

Vleermuizen rond Aar-den-burg

Bij een inventarisatie van vleermuizen in de omgeving van Aardenburg (Zeeland) in 1988 werden van zes vleer-muissoorten (waaronder de meervleermuis) jachtbioto-pen, verblijfplaatsen of kraamkolonies waargeno-men. De mopsvleermuis en de franjestaart, waarvan het voorkomen bekend was, zijn ditmaal niet gevonden.

Het onderzoek vond plaats op verzoek van het Zeeuwse Consulentschap NMF in ver-band met een ophanden zijnde ruilverkaveling. Het onderzoeksrapport bevat naast de waarnemingsresulta-ten ook beschrijvingen van de jachtgebieden, trekroutes en

verblijfplaatsen. Er wordt aanbevolen om lintvormige beplantingen bij de ruilverkaveling intact te laten of aan te leggen, in het bijzonder langs open wateren.

Piet van der Reest

Twisk, P., 1989. Vleermuizen in het ruilverkavelingsgebied Aardenburg. Rapport Consulentenschap NMF in Zeeland, 23 pp.

Carnivore behavior

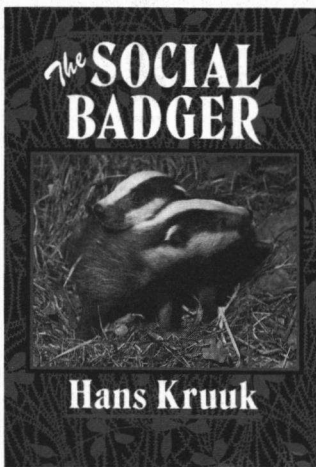
Tot voor kort werd de biologie van vele roofdiersoorten nauwelijks begrepen. Het laatste decennium slaagde men er evenwel in met behulp van geavanceerde onderzoekstechnieken, zoals radiotelemetrie, nachtkijkers en infraroodfotografie, veel van de raadsels te ontsluiten. Dit boek bundelt de resultaten van dit onderzoek. Na een algemene inleiding splitst het boek zich in drie grote hoofdstukken, die elk kort worden ingeleid. De titels van de hoofdstukken zijn gedrag, ecologie en evolutie. De lezer beweegt zich door de gehele wereld, want zowel inheemse als uitheemse roofdieren, van de kleinste wezel tot de grootste beer, passeren de revue. Hoewel de auteurs getracht hebben het boek ook voor niet-specialisten toegankelijk te maken, blijft het een zware dobber.

Dirk Criel

Gittleman, J.L., 1989. Carnivore behavior, ecology and evolution. Paperback, geïllustreerd. Prijs f17,95., pp 620. Chapman & Hall, London (GB).

The social Badger

De Britten hebben al menig handboek over het leven van de das op de markt gebracht. Het handboek van Ernest Neal, dat in 1986 werd heruitgebracht, scoorde veruit het best. Neal is inmiddels grotendeels van het natuurtoneel verdwenen, maar vele goede dassenonderzoekers

volgden hem op. Eén man die zich op het gebied van roofdieren op de voorgrond heeft gedrongen is de Nederlandse, maar in Schotland woonachtige, bioloog Hans Kruuk. De resultaten van zijn onderzoek waren tot nu toe over diverse wetenschappelijke publicaties verspreid maar zijn nu in een handig en overzichtelijk boek gebundeld. Zijn wetenschappelijke scholing kon hij blijkbaar niet verbergen, want op het eerste gezicht lijkt men een nogal stijf geschreven boekje voor zich te hebben. Gelukkig herstelt men vlug van de eerste schrik en hoewel het niet echt een populair wetenschappelijk werk betreft, kan elkeen die in dassen is geïnteresseerd, er gemakkelijk zijn weg vinden. Wie dit boek samen met dat van Neal in handen heeft, hoeft niet verder te zoeken om zijn kennis over dassen aan te vullen.

Dirk Criel

Kruuk, H., 1989, The social badger. Hardback, geïllustreerd. Prijs f15,95., pp.155. Oxford University Press, Oxford (GB).

Winst en verlies noordse woelmuis

Steekproefgewijs zijn enkele natte terreinen van Staatsbosbeheer geïnventariseerd. In het Deltagebied, Zuid-Holland en Overijssel werd een verdere achteruitgang van de noordse woelmuis geconstateerd. Op de drooggevalle gronden in de Grevelingen heeft de soort zich daarentegen recentelijk weten te vestigen. In de Vijfherenlanden en Noordwest-Overijssel is de noordse woelmuis niet meer aangetroffen. Wel zitten er nog noordse woelmuizen nabij de Kager Plassen en op de Punt van Goeree. Potentiële biotopen voor de noordse woelmuis zijn nog aanwezig in Kwade Hoek, Scheelhoek en op de drooggevalle gronden in de Grevelingen. In het rapport wordt aanbevolen vochtige rietvegetaties en kleine drassige landschapselementen, zoals kreken, kleiputten en wielen, te sparen.

Piet van der Reest

Mostert, K., 1989. De noordse woelmuis (*Microtus oeconomus*) in enige Staatsbosbeheerterreinen. Rapport Staatsbosbeheer, Utrecht, 30 pp.

